

[Udenrigsministeren]

sentlige interesser knyttet til. Regeringen lægger derfor også vægt på, at der stiles mod sådanne fremskridt henimod en fuldstændig gennemførelse af slutakten fra Helsingfors i dens helhed, at det næste møde mellem deltagerstaterne, som skal afholdes i Madrid i 1980, kan blive et konstruktivt bidrag til afspændingspolitikens videreførelse i vor verdensdel. Vi vil fra dansk side aktivt medvirke ved sådanne bestræbelser.

Såfremt afspændingspolitikken fortsat skal fremstå for befolkningen som realistisk og troværdig, er det vigtigt, at den underbygges med konkrete resultater også på det militære område. I denne forbindelse har vi fra dansk side gang på gang peget på, at den øgede Warszawapagtaktivitet i Østersøområdet virker i den stik modsatte retning, og at den derfor svækker afspændingspolitikken troværdighed.

Som jeg nævnte indledningsvis, er det ikke mindst vor placering i Europa, der er udgangspunkt for vor udenrigspolitik. Det er derfor også en naturlig og rigtig konsekvens, at bestræbelserne for at styrke det europæiske samarbejde og solidariteten mellem EFs medlemslande også har fundet udtryk på det udenrigspolitiske område. Det er en grundlæggende interesse for EF at medvirke til skabelse af de bedst mulige internationale forudsætninger for en harmonisk udvikling af EF samtidig med, at EF indtager en åben holdning over for omverdenen. De ni's udenrigspolitiske samarbejde har været en faktor for fredelige løsninger af internationale kriser og har ydet konstruktive og væsentlige bidrag til konkretiseringen af samarbejde og afspænding mellem Øst og Vest. Danmark vil bidrage til, at denne udvikling fortsætter.

Også på det udenrigsøkonomiske område er der en række spørgsmål, som jeg gerne vil redegøre for i dag. Denne debat finder sted på et tidspunkt, hvor det er naturligt, at regeringen fremlægger sit syn på disse spørgsmål, ikke mindst de spørgsmål, som vedrører EFs udvikling såvel indadtil som udadtil. Jeg vil først nævne forhandlingerne om EFs udvikelse.

På grundlag af vore egne erfaringer som medlem af EF lægger vi vægt på, at udvidelsesforhandlingerne med Grækenland, Portugal og Spanien hurtigst muligt fører til et positivt resultat. Det er også vigtigt at sige, at det nuværende samarbejdes karakter bør be-

bares. Den heri nedfældede klare fordeling af kompetencen mellem medlemslandene og de fælles institutioner samt mellem disse indbyrdes bør bevares. Det samme gælder reglerne for det retsskabende samarbejdes form. Vi betragter fra dansk side det nuværende samarbejdes grundlag som tilfredsstillende.

Der er imidlertid områder, hvor der har udviklet sig en praksis, som indebærer, at de i traktaterne nedfældede regler ikke følges. I denne forbindelse kan regeringen tilslutte sig, at et udvalg af vismænd vurderer EF-samarbejdets funktion, således som det er foreslået af den franske præsident.

Vi lægger også fra dansk side afgørende vægt på, at EFs åbne, udadvendte karakter bevares, således at det fortsat står klart for vore samarbejdspartnere, at EF deltager ansvarsbevidst i den internationale økonomi. Desuden er det afgørende for regeringen i hele denne sammenhæng, at den fælles landbrugspolitik fastholdes. EFs politik er baseret på, at landbrugserhvervet i EF er et fælles anliggende. Den fælles landbrugspolitik principper, det vil sige den frie adgang til medlemslandenes markeder, det fælles ansvar for produktionen og dermed den fælles beskyttelse over for omverdenen i fornødent omfang, må opretholdes. De monetære udligningsbeløb, som følger af, at EF-landene, bortset fra Danmark, ikke har tilpasset deres priser på landbrugsvarer til den forskelligartede udvikling i valutakurserne, arbejder vi fortsat på at søge afskaffet.

Fiskeripolitikken er snævert forbundet med landbrugsspørgsmålene. Det er de samme principper, der ifølge de europæiske traktater skal gælde på landbrugs- som på fiskeriområdet, nemlig den indre solidaritet, det fælles forhold over for omverdenen samt opretholdelse af en passende levestandard kombineret med fortsat vækst. Fra dansk side har vi konsekvent arbejdet for at opnå fælles løsninger i fiskerisektoren. Sådanne fælles løsninger hindrer ikke, at der tages særlige hensyn til problemer i et medlemsland; for vort eget vedkommende gælder dette som bekendt for Grønland og for Færøerne.

Under det besøg, jeg for nylig har aflagt i London inviteret af den britiske udenrigsminister, havde jeg lejlighed til at sondere den britiske regerings hensigter med hensyn til de videre forhandlinger om fiskeriproblemerne i EF. Min britiske kollega forsikrede mig om,